

ЦИЈЕНА:

за Црну Гору на годину 10 перп., на по год.
5 перп.; ван земље 15 франака у злату.

за Црну Гору број 10 пара
за СТРАНЕ ЗЕМЉЕ БРОЈ 20 ПАРА

ЛИСТ ИЗЛАЗИ
УТОРНИКОМ И ПЕТКОМ

ВЈЕСНИК

АДРЕСА:

„Вјесник“ Цетиње, (Црна Гора)

ADRESSE:

„Vjesnik“ Cetinje (Monténégro)

РУКОПИСЕ ВАЉА СЛАТИ УРЕДНИШТВУ „ВЈЕСНИКА“
А ПРЕПЛАТУ И ОГЛАСЕ АДМИНИСТРАЦИЈИ
ОГЛАСИ СЕ НАПЛАЋУЈУ ПО ПОГОДБИ

Овдашњи Царско-Руски Војни
Агент, г. генерал Н. Потапов, при-
мио је ово званично саопштење:

Петроград, 13. окт. у 7-45 у вече.

Бој на путовима, који воде у Пе-
троков и Радом, развио се у велику
битку, са фронтом више од сто
врста — од Рави на Новомјасту и
Бјалобжегу до ушћа ријеке Илжан-
ке. У вече 11. октобра водиле су
се на сјеверу од Рави за нас успјеш-
не бајонетске борбе, у којима су
Нијемци имали врло велике губитке:
само у једном селу, Мочидло, ми
смо закопали 700 њемачких леше-
ва. За вријеме јуриша близу села
Казимержов узели смо Нијемцима
двје батерије топова и митраљеза.
Заузели смо Немељовску Шуму, ју-
гоисточно од Рави. У томе је ре-
јону заробљено до 400 непријатељ-
ских војника. У шумама између
Радома и Козенице продужавају се
огорчени бојеви. Дјелимични успјес
одржани су на путовима око
Нове Александрије, гдје су такође
одузети непријатељу топови и гдје
је много заробљено непријатељских
војника.

У Галицији Аустријанци воде
борбу с много мање енергије. На-
ша војска успјешно наступа. У пре-
дјелу јужно од Самбора и Старога
Мјеста ми смо заробили 20 топова
и много муниционих сандука. Сва
долина ријеке Стрије покривена је
лешевима непријатељских војника,
којих број износи најмање 5.000.

Покушаји непријатељеви да у
Источној Пруској пријеђе у дјели-
мично наступање свуда су одби-
јени.

Петроград, 15. окт. у 4 сата по
подне. На источно-пруском фронту
започела је битка; упорни нападаји
Нијемаца одбијени су у рејону Ба-
каларжева. На лијевој обали Висле,
у Ромбињу, ми смо запленили
њемачку комору и заробили много
војника. Борбени фронт се про-
ширио, и 13. октобра ишао је ли-
нијом: Кутно—Језов—Рави—Ново
Мјасто—Бјалобжег—Главачев—уш-
ће ријеке Илжанке. У редовима ње-
мачке војске запажене су чете, које
су недавно формиране. Особито
упорна борба развијала се у рејо-
ну Језов—Рава, гдје смо ми овла-
дали једним дијелом непријатељ-
ских позиција. Значајан и важан
успјех имали смо на положајима
Ново—Александрија—Зволен, гдје
се непријатељ налази на одступа-
њу, и ту је заробљено 50 официра
и 3000 непријатељских војника, а
и непријатељски митраљези пали
су у наше руке. У предјелу јужно
од Пшемисла наша је војска за-
узела жељезничку пругу Старо
Мјесто—Турка. Покушаји Аустри-
јанаца, да заобиђу лијево крило
генерала Брусилова, свршили су
врло жалосно: 23. октобра 20
врста јужно од Самбора наша је
војска опколила у јужној котли-
ни (Подбужа) 38. хонведску ди-
визију са приданим јој дјеловима
ландштурма и потпуно је уништила;
само је неколицина њихових војника
успјело да под окриљем ноћи у-
макну споредним стазама. Сва ар-
тиљерија, 20 топова и сва комора
пала је у наше руке. Пораз аустриј-
ски у долини Стрије и Подбужа
значајан је и с тога, што га је не-
пријатељу нанијела јуначким напа-
дом наша пјешадија, формирана
понајвише последице објаве рата, и
смјела и вјешта акција наше ко-
њице.

Петроград, 15. октобра. У 8-30
у вече У четвородневној борби ју-
жно од ријеке Пилице, у шумама на
линији Бјалоруга—Гловачев—По-
лично—Јанов ц њемачко-аустриј-
ској војсци нанесен је одлучан по-
раз. Између Пилице и Гловачева
сломљен је коначно 13. октобра
јуначким напорима наше војске от-
пор двадесетог и гардијског резерв-
ног корпуса. У центруму, послје
најупорнијих бојева, ми смо успјели
да се утврдимо на обронку шума
у рејону села Адамов—Северинов
—Маријамној. На лијевој смо кри-
лу на јуриш заузели утврђену по-
зицију Полично и опколили један
дио Аустријанаца. Ноћу између
13—14. октобра непријатељски су
корпуси били у пуном одступању
према линији Једлинск—Радом—
Илжа. Ми смо заробили много
војника и топова. На лијевој обали
Пилице продужавају се упорни
бојеви на фронту Језов—Ново-
мјасто. У Галицији воде се бојеви
на цијелом фронту. На Сану је
поново заробљено 10 официра и
500 војника. Јужно од Пшемисла
наша се војска на неколико тачака
помакла напријед. У источној Пру-
ској непријатељ снажно бомбардује
наше позиције и врши у рејону Ба-
каларжева сталне нападе, које ми
свуда одбијамо.

Успјех, који је постигнут јужно
од Пилице, има огромно значење.

Овдашњи Енглески Посланство
саопштава:

Лондон, 13. окт. Лорд Китчер
саопштава да је ситуација задово-
љавајућа; борба је жестока и зем-
љиште се узима. Узето је мно-
штво заробљеника. Једна од наших
дивизија отела је два тона.

Влада Сједињеног Афричког Југа
јавља да су се генерали Бајерс и
Девет с извјесним бројем насељени-
ка у сјеверном Оранжу и западном
Трансвалу побунили противу вла-
де. Велика већина грађана мирна
је и лојална. Власти енергично суз-
бијају перед.

Талијан о Козацима

Ариалдо Фракори, који се ти-
јелом налази у аустријској војсци,
а духом и душом готово сав уз
Русе, пише као извјеститељ милан-
ском „Коријере дела Сера“ о Ко-
зацима, и између осталог вели о
њима ово:

„Између ово тридесетак руских
рањеника налазе се и два Козака.
То је једна ријеткост. Заробити јед-
ног Козака или ухватити ког за-
робљеника то је врло ријетка ствар.
У својим вртоглавим подвизима они
увијек помишљају на то да себи осигу-
рају повратак. Или умријети или
се повратити. Готово је немогуће
да оставе ког рањеника на бојишту.
Више пута, да се не запусти један
рањеник, пропадне пет, шест ври-
једних Козака, који су покушали
да оног једног спасу. Ма да се
Козаци тако жестоко боре, са јед-
ном таквом небрижном одлучношћу,
јер знају да их другови неће ни-
кад напустити и док има једног
здравог Козака, они који су пали,
могу бити сигурни да ће бити са-
брани. Ова жељезна солидарност,
то је једна од великих снага ових
врло чудноватих војника, који су
војници од малих ногу, који долазе
у рат са својим властитим коњима
и који имају вјековних традиција.

Тајанствене и застрашљиве легенде
створиле су се око ових војника који
лице на свијет других негдашњих
времена и чији је живот посве ро-
мантичан, готово легендаран.

У оном свом чудесном *Тарас
булби*, који је с Толстојевим *Ко-
зацима* најдрагоцјенији тумач жи-
вота и обичаја овог пустињског на-
рода, Никола Гогољ прича прво
цвјетање козачких чета. „Козаштво
— писаше велики Словен — бија-
ше чудесна манифестација руске
снаге: изишли из народа, спонтано
под притиском догађаја. У петнаес-
том вијеку видјело се како неста-
ју мали старински градови окупи-
рани од вазала чије главно зани-
мање бијаша лов, и настадоше ма-
ли књажеви, који су увијек били у
рату тргујући са својим имањима:
у мјесто тих градића подигоше се
утврђена мјеста у једној заједничкој
мржњи против пирата — незнабо-
жаца.

Историја је већ одавно признала
да су непрестане борбе издржава-
не од Козака спасле Европу од
страховитих инвазија које су при-
јетиле цивилизацији. Не бијаше то
никаква стална и уредна војска: не
бијаше је видјети на никојем мјесту.
Али у вријеме рата, када бијаше
потребно повести једну заједничку
акцију, бијаше тада несумњиво
видјети како сви Козаци стижу је-
дан по један са свих страна земље,
потпуно опремљени, не потребују-
ћи више ништа. Тражили су од
цара само плату: по један дукат
на главу. И кроз самих петнаест
дана створила би се војска од Ко-
зака, коју не би било могуће са-
ставити са својом брижњивошћу „редов-
не војске“. Тада су Козаци мање
независни, по још увијек имају јед-
ну парочну слободу, и уживају
у управне повластице. Још док су
дјечаци одлучено је да постану
војници, и може се рећи да из-
расту на коњу, толико је живот
једног Козака привезан уз јахање“...

Дневник

Захвалност. Г. француски посла-
ник, како у своје тако и у име офи-
цира и деташимана француског за-
хваљује свима онима који су изво-
љели дати израза својих симпатија
приликом погребне артиљерије Ри-
фара. Диригута дубоко учешћем сга-
новништва цетињског у тој жалости,
изјављује посебну захвалност пје-
вачком збору, који је указао потоњу
пошту француском војнику поги-
нулом на заједничком дјелу Црне
Горе и Француске.

ТЕЛЕГРАМИ

Рим, 13. октобра. Руски амба-
сатор Крупенски дао је у име своје
владе ово саопштење Министру
Предсједнику Саландри: „Његово
Величанство Цар, желећи дати Ита-
лији доказ своје високе симпатије,
благоизволио је наредити, да се
предложи талијанској влади, да се
ослободе сви аустријски заробље-
ници талијанске народности, ако
их талијанска влада хтједне држати
за вријеме рата у својој земљи а
да се не врате у аустријску војску“. Ита-
лијанска влада одговорила је,
да високоцијени симпатичну на-
мјеру цареву, изјављујући амбаса-
дору, да је према јавном праву
Италије сваки Италијанац странац,

слободан на талијанском земљишту.
Италија не види како би могла
дати обавезу, да ослобођени за-
робљеници неће пријећи баш ни-
како границу. То питање у исто
вријеме тангира и неутралност Ита-
лије, па Влада себи задржава право
да га проучи с правнога гледишта.
— Руски амбасатор изјавио је у
једном разговору, да руска влада
није имала намјеру да учини икак-
ву пресију на талијанску владу,
него је хтјела дати доказа о свом
пријатељству према Италији и да
ће она примити свако рјешење, које
буде Италија у том погледу дони-
јела. (Нар. извјештај).

Берлин, 13. октобра. Новине твр-
де, да се на страни Фландрије чује
јака топовска палба и да се мисли
да је започела нова поморска бит-
ка. На сјеверу од Тула, близу Флир-
си, Французи су одбили примирје,
понуђено од стране Нијемаца ради
укопавања мртвих. (Нар. извјештај).

Рим, 13. октобра. „Трибуни“ јав-
љају из Калкуте да је једна ње-
мачка крстарица бомбардовала лу-
ку Мадрас и да је запалила 2 ма-
газина петролеума.

Тршћански „Пиколо“ прима де-
пешу из Ротердама, да је командант
утврђења у Кале-у наредно, да се
предузму мјере за обрану вароши
и дао је 6 сати времена, да народ
може напустити онај дио вароши,
који залази у спољашња утврђења.
(Нар. извјештај).

Рим, 14. октобра. Јучер су стигли
ратни талијански бродови „Дандо-
ло“ и „Климене“ у Валону, гдје су
већ од прије биле „Агордат“ и
„Дардо“. Из лађи „Дандоло“ на-
лази се санитарни персонал, који
ће инсталирати санитарне станице
за бјегунце из Епира. Крстарица
„Калабрија“, којој ће се брзо при-
дружити „Етна“ отпочела је да кр-
стари уз обале средње Албаније,
како би се спријечило кријумчаре-
ње оружја и муниције. Ове се мје-
ре предузимају с тога, јер постоје
докази да се ради на поништењу
одлука Лондонске Конференције
и на повреди албанске неутрално-
сти. (Нар. извјештај).

Париз, 14. октобра. Овдашњи
листови мисле, да кроз који мјесец
неће бити никаквих војних разлога,
који би спрјечавали француску вла-
ду да се поврати у Париз, гдје ће
бити сазван парламенат ради бу-
цета и доношења закона о одла-
гању избора за сенат.

Званични француски коминике
каже да је ситуација на ратишту
14. о. мј. иста као и дан раније.
Води се врло жестока борба између
Њупора и Лис-а. (Нар. извјештај).

Берлин, 14. октобра. Потврђује се
вијест, да су Нијемци преишли Изер
између Њупора и Диксмида. (Нар.
извјештај).

Петроград, 14. октобра. Њемач-
ки генералштабни официри стигли
су у Трст. У Лавов је стигло 1500
заробљеника Чеха, који су срећни
што не морају да се туку противу
Русије.

Енглеска ће ускоро приступити
продаји њемачких узапћених лађа.
Као купци могу бити само пловид-
бена друштва руска, француска и
енглеска, под условом да никоме
не смију продати бродове до свр-
шетка рата.

Енглески листови диве се руској
стратегiji. Руски је војник бољи

од њемачког, а руска је војска тако многобројна да Нијемци неће моћи ни једнога корпуса више да одвоје и пошљу против Француске. Шеф њемачког главног штаба генерал Молтке стављен је у пензију под изговором да је болестан, а на његово мјесто долази пруски министар војни Фолкенштајн.

„Тајмс“ пише, да се борба између морске обале и канала Лабасе сматра у Енглеској као последњи њемачки напор да се пробије савезнички фронт. Ова борба узима на себе обиљежје одлучне битке. У њен исход има се у Енглеској пуно повјерења.

Енглески пароброд „Адмирал Кантон“ наишао је на мину код Хавра и потонуо је. Шеф британског главног штаба преминуо је.

Берлин, 14. октобра. Овдје се тврди, да је стигло 5.700 руских заробљеника и да их је још 1500 на путу за Берлин. Њихово је стање жалосно. Ти заробљеници причају, да је 300 руских топова приспјело у Кров, али им смета аустријска артиљерија, да заузму позиције. (Нар. извјештај).

Петроград, 14. октобра. Листови доносе вијест, да су Нијемци у своме повлачењу из руске Пољске хтјели да обуставе руску офанзиву код Сотачова, али да су одбијени.

Нијемци су морали напустити Лођ. **Париз, 14. окт.** Борба је непрекидна и жива између утока Изера и предјела око Ленса. На овом дијелу фронта савезници нијесу уступили ниједне и настављају да напредују у предјелу Соасон-Бери о Бак. Артиљеријска борба свршила се у нашу корист и свршила се пошто смо уништили више непријатељских батерија. У предјелу на истоку од Нансија предузели смо офанзиву и одбацили непријатеља са ону страну границе.

Париз, 14. окт. Њупор је жестоко бомбардован и напад њемачки продужен је на фронту Њупор-Диксмида, ма да по последњим вијестима без икаквог резултата. Сав фронт између Лабасе и Соме био је предметом жестоких ноћних напада, али су сви ти напади одбијени.

Рим, 14. окт. „Трибуни“ јављају из Петрограда, да је руска мобилизација потпуно извршена и да су неке класе резервиста приспјеле на бојиште у Пољској Галицији. (Нар. извјештај).

Рим, 14. окт. Јављају из Лондона, да је јуче на обалама француским у каналу Ла Манш наишла на мине енглеска лађа „Адмирал Гатоан“ и да је тешко оштећена. Поштански пароброд „Квин“ одмах је похитао са два торпиљера у помоћ, ма да је море било врло узбуркано. Спасено је том приликом 2.500 белгијских бјегунаца, међу њима 1500 белгијских војника из Лила, Араса и Кале-а. У Лондон је приспјело 1880 спасених. Код бродолома било је 30 жртава. (Нар. извјештај).

Ваљево, 15. октобра. Непријатељ је послје снажне припреме пјешадском ватром отпочео напад од прекопута ка селу Равњу и од Ноћаја ка селу Раденковићу. Све ове нападе наше су трупе енергично одбиле и нанијеле непријатељу велике губитке. Нарочито су страдале оне непријатељске трупе, које су нападале у правцу села Раденковића. На овом мјесту на 100 метара пред нашим рововима избројено је преко 200 непријатељских љешева. На осталим фронтовима није се десило ништа значајније.

Рим, 15. октобра. Краљ Виктор Емануел кренуће 17. окт. у Таранто на пријеглед талијанске флоте, камо је већ стигао министар морине. (Нар. извјештај).

Петроград, 15. октобра. Ратни дописник Агенције Рајтерове јавља,

да су у Фландрији Енглези близо Ипра настављали тежак отпор за пет критичних дана страшној навали од 250.000 Нијемаца, које су одбили без губитака по Енглезе чак артиљеријском и пјешадјском ватром, а чак нападима на бајонет, док нијесу стигла француска појачања. Послије овога Нијемци су отјерани на 15 мјеста. Белгијанци, који су изгубили своје позиције на Изеру, поново су их заузели уз припомоћ савезника. Борба је била веома очајна и са обе стране изгубљено је 25.000 људи.

Рим, 15. окт. Агенција Стефани јавља, да је јуче италијанска ратна лађа „Дандоло“ у пратњи торпиљера стигла у Валону гдје се налазио талијански персонал, који ће споразумно са мјесним властима да образује санитарну станицу и станицу за помоћ, да би се олакшао тежак положај епирских бјегунаца. Раније је Италија у Скадру и у Драчу образовала санитарне мисије. Ратна талијанска лађа „Калабрија“, којој ће се ускоро придружити и „Етна“, предузела је крстарење дуж обале средње Арбаније, како би спријечила контрабанду оружја и муниције.

Петроград, 15. октобра. Њемачка штампа почиње да ублажава своје непријатељско држање према Енглеској. „Берлинер Тагблат“ покушава да убједи Енглезе, да им је једино непријатељ Русија. Овај обрт објашњава се општим умором несретнога рата за Њемачку и жељом да се посије раздор међу савезницима што је без дјјства. Бруталности Аустријанаца у Буковини произвеле су у Румунији извјесно врење. Ђаци из Јаша организовали су против Аустро-Угарске манифестацију. Власти руске предузеле су мјере да предуприједи пљачку славног замка Сангучко у коме је велико имуњетичко благо. Из Копенхагена јављају, да се Беч грознјаво утрбује. Извјесни краљеви Пратера претворени су у провинорне одбранбене позиције. Побједе руске на Висли изазвале су дубоко незадовољство у цијелој Аустрији.

Ниш, 16. октобра. Из бугарских кругова и то са разних страна пуштају се у јавност вијести о томе како је стање у Македонији врло рђаво и како насељење македонско много пати од терора наших власти, затим се прича како се воде некакви преговори између Србије и Бугарске о концесијама које би требала Бугарска да добије те да не објављује рат Србији. Овлашћени смо категорички изјавити да те вијести имају сврху да се обмане европско јавно мњење а до некле зато да би се оправдали напади бугарско-турских комитских чета у српску територију.

Рим, 15. октобра. Из Берлина се јавља, да се њемачка офанзива на страни Августова продужује. Битка близо Иванграда развија се у корист Нијемаца, али је исход још несигуран. Руси ма да располажу на источном бојишту с надмоћном снагом, ипак нијесу имали стварних успјеха(!) Њемачки Цепелини бомбардовали су неколико пута Варшаву.

Берлински листови тврде, да су Њемачка и Енглеска посредством америчког и шпанског амбасадора дошле до сагласности, да се дозволи снабдијевање храном Белгије. Енглеска би дозволила и извоз преко холандских лука.

Из Каптуна долази вијест, да су бунтовници потпуно поражени, а да је вођа побуне Мариц побјегао рањен на њемачко земљиште.

Из Софије се јавља, да је у Струмици убијен од познатог лица посланик Георгијев, члан демократске партије. (Нар. извјештај).

Рим, 16. окт. Једна хонведска аустријска дивизија потпуно је уништена близо Самбора. Цијелу њену артиљерију, трен и комору заплијенили су Руси. (Нар. извјештај).

Рим, 16. окт. Битка код Варшаве свршила се великом побједом руском. Према једној депеши из Лондона битци је присуствовао и цар Вилхелм, али је успио да побјегне у аутомобилу. Ма да је аустријска војска на лијевој обали Сана дала врло јак отпор, ипак руске трупе напредују на тој страни. Према вијестима из Русије, Руси располажу са резервом од 4 милијона војника готових за борбу. (Нар. извјештај).

Рим, 16. октобра. Њемачка је упутила у Турску француске заробљенике, мухамеданце из Африке.

На страни Њупора продужава се врло упорна битка.

Италијански листови изражавају дубоку благодарност пријатељској Русији за ослобођење аустријских заробљеника, талијанске народности.

„Коријера де ла Сера“ одобрава, што се италијанска влада није упустила у окупацију Валоне, већ се ограничила само на поморски надзор.

Овдје се говори да ће бивши министар председник Сонино постати министар иностраних дјела, пошто је постигнута сагласност о одржању неутралитета Италије.

Из Атине се јавља, да су грчке трупе заузеле предно Аргирокастра на основу споразума, који је у своје вријеме постигнут на Крфу. (Нар. извјештај).

Рим, 16. октобра. Њемачка офанзива у Фландрији заустављена је на линији Њупор—Диксмида. Французи су имали знатних успјеха код Нансија, гдје су претјерали Нијемце преко границе.

У Источној Пруској Руси су одбили жестоке нападе Нијемаца у предјелу Бакараржево—Гумбинен, на десној обали Висле, гдје су узели много заробљеника и коморе.

Претјеру Нова Александрија Руси су заробили 50 официра, 3.000 војника, много митраљеза и 8 топова.

Руси су прешли на неколико мјеста Вислу. Аустријанци су претрпјели потпун пораз код Самбора. Цијела им је дивизија заробљена. (Нар. извјештај).

Русија и Турска пред ратом

Јучер је турска флота бомбардовала без икаквог повода руску варош у Црном Мору, Теодосију. У поводу тога руска је влада уложила протест и не задовољивши се с одговором Порте опозвала је свог посланика из Цариграда. Талијански амбасадор примио је под своју заштиту све поданике руске у Турској.

Школке објаве

Упис ученика у Великој Државној Гимназији у Пећи вршиће се 18., 19., 20. и 21. тек. мјесеца. Послије овога рока примаће се само ученици који то задовољење доволно оправдају.

У први разред гимназије примају се они ученици, којима није мање од 10 ни више од 14 година, који су свршили четири разреда основне школе с добрим успјехом, а који уз то положије пријемни испит из вјеронауке, српског језика и рачуна. Сваки од ових ученика мора собом донијети крштеницу и свједочанство основне школе.

Пријемни испити држаће се одмах послје уписа. Накнадни и поновни испити полагаће се кад то професорски збор одреди.

Број 3867. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквенијех Послова 3. октобра 1914 год., Цетинје.

Упис ученика у Нижој Државној Гимназији у Подгорици вршиће се 18., 19., 20. и 21. тек. мјесеца. Послије овога рока примаће се само ученици, који то задовољење доволно оправдају.

У први разред гимназије примају се они ученици, којима није мање од 10 ни више од 14 година, који су свршили четири разреда основне школе с добрим успјехом, а који уз то положије пријемни испит из вјеронауке, српског језика и рачуна.

Сваки од ових ученика мора собом донијети крштеницу и свједочанство основне школе.

Пријемни испит држаће се одмах послје уписа. Накнадни и поновни испити полагаће се кад то професорски збор одреди.

Број 3867. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквенијех Послова, од 3. октобра 1914. г. Цетинје.

Упис у Учитељској Школи у Пећи вршиће се 18., 19., 20. и 21. тек. мјесеца. Послије овога рока примаће се само ученици, који то задовољење доволно оправдају.

У први разред учитељске школе примаће се ученици који су с добрим успјехом свршили четврти разред гимназије. Сваки од ових ученика мора собом донијети крштеницу и свједочанство о свршеном четвртом разреду гимназије.

Број 3867. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквенијех Послова 3. октобра 1914. г., Цетинје.

Да би се пружила могућност школовања већем дијелу ђака, који нарочито ове године не могу продужити школу на Цетинју због веома скупих животних намирница и оскудне у становама, то се овиме објављује, да је за ову годину отворен пети разред и у подгоричкој гимназији.

Број 4134. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквенијех Послова, 17. октобра 1914 г., Цетинје.

НАРЕЂЕЊЕ

У смислу министарске наредбе од 27. септембра т. г. број 3768 наређује се свима учитељима-цама и учитељским заступницима, да одмах извијесте надлежно школско надзорништво, а оно ће ово Министарство, кад је који предстао на дужност и отпочео рад у школи.

Број 3823. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквенијех Послова 1. октобра 1914. г. Цетинје.

ОБЗНАНЕ

Пошто је гимназијска зграда у Пљевљима запремљена и употребљена у војне сврхе, те је није могуће за сада ослободити, то се овиме суспендује на неодређено вријеме раније министарско рјешење о отварању речене гимназије, о чему се објављују заинтересовани, како би дјецу на вријеме могли послати у друге наше гимназије.

Број 4127. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквенијех Послова, 15. октобра 1914. г., Цетинје.

Да не би заинтересовани мислили, да Нижа Државна Гимназија у Никшићу неће бити отворена за то, што за исту не излазе огласи за упис ђака — то се овиме јавља, да ће гимназија никшићска бити отворена чим се њена зграда ослободи од рањеника и болесника, који су још у њој. Према томе ће и упис ђака у исту доцније бити објављен.

Број 4040. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквенијех Послова, од 11. октобра 1914. г., Цетинје.

ПОМЕН

У суботу 18. окт. т. г., одржаћемо четрдесто-дневни парастос у храму Св. Петра у Никшићу, на гробу оца погинулијех синова, у 10 сати пред подне нашијема никад непрежаљеним синовцима, односно браћи:

† мајору НИКОЛИ МАРКОВУ ВУКОТИЋУ

и

† капетану ЈОВАНУ МАРКОВУ ВУКОТИЋУ,

који су у два дана један за другим, у најљепшем цвијету своје младости, витешки погинули на бранику српскога имена од аустријскога олова, у многоднев-ној Српско-Аустријској борби на Дрини, код Крушиња и Лознице.

Овим се извјештавају родбина, кумови и пријатељи погинулијех.

Никшић, 10. октобра 1914 г.

Ожалостеним стричев: војвода **Стево** и бригадир **Милутин**; брат **Саво**; сестре: **Госпава**, **Јоке** и **Велика** и остала браћа, сестре и рођаци.

(бр. 51, 1.1)